

De (boven)aardse streken van Jan Wilts

In het kader van zijn afscheid vanwege emeritaat liet ds. Jan Wilts zijn gemeenteleden, maar ook familie, Noabers en wijkgenoten zien met een viertal zeer diverse bijeenkomsten zien wat hem inspireerde.

Alleen al de namen van de uitnodigingen deden het! Penseelstreken, pennestreken, aardse streken en podiumstreken. En ze waren ook passend.

Het programmaboekje opende met:

“Het woord dat u ten leven riep

.....

*is ook in de hemel niet,
hoe vaak gij ook naar boven ziet
en droomt van bovenaardse streken”*

[Liedboek 316]

Hierboven staan enkele regels uit een lied van Jan Wit.

Ik houd van het lied, omdat het “geloven” zo aards en menselijk houdt.

Ik houd ook van de “streek” van Jan Wit, dat hij het woord “streken” in de laatste regel meerzinnig gebruikt – haal geen streken uit, blijf met je beide benen op de grond. (Jan Wilts)

Met **penseelstreken** ging een groepje kerkgangers en Jan Wilts begin oktober 2023 met de trein naar Utrecht. Daar werden we in het Catharijneconvent in de afdeling middeleeuwse kunst rondgeleid. We stonden stil bij een paar beelden en afbeeldingen en leerden veel. Niet alleen over wat we direct zagen, maar ook veel over de geschiedenis en het geloofsleven uit die tijd.

Pennestreken ging over het boek Gilead van Marilynne Robinson.

Eind oktober 2023 kwamen we samen in een leeskring-achtige setting. Het boek vertelt hoe een oude predikant zijn leven en het leven van zijn vader en grootvader beschrijft voor zijn jonge zoon. Hij weet dat hij niet lang meer te leven heeft en wil het kind nog graag iets na laten. Maar hij heeft het ook over zijn eigen dilemma's en onzekerheden. Tegelijkertijd is het een fraaie schets van het (religieuze) leven en de geschiedenis tussen 1850 en 1950 in een klein plaatsje in het Midwesten van Amerika.

Aardse streken was een geleerde bijeenkomst met professor Rick Benjamins over zijn boek ‘Boven is onder ons’, 13 februari 2024. Hij doet in dit boek onderzoek naar het begrip God. God is en blijft een betekenisvolle term, maar het is niet altijd duidelijk waar het naar verwijst. Er werd verder stil gestaan bij de huidige godsdienstfilosofie en theologie. Hierna volgde een geanimeerde discussie en werden ook de nodige vragen gesteld.

Beide bijeenkomsten waren op een doordeweekse avond in Kerkenheem.

De laatste bijeenkomst, **podiumstreken** was op zaterdagmiddag 6 april 2024 in de Stefanuskerk. Kaj van der Plas, predikant, verhalenschrijver, verhalenverteller, theatermaker zette er samen met een muzikant Herbie Blues een vrolijke voorstelling neer over een herdersjongen en zijn lammetje. Maar er kwam veel meer aan bod. Wolharige mammoeten liet hij hier over de ijzige steppe dwalen, enorme reuzen trokken over de hei en bouwden de hunebedden en terwijl de herdersjongen zijn schaapje zocht kwam hij zelfs het meisje uit Yde tegen! En ja hoor, het lam werd tenslotte gevonden

en op de schouders genomen en naar huis gebracht. Bij de liedjes kon er mee gezongen worden en geklapt worden, wat enthousiast gedaan werd. De voorste rijen van de kerk waren gereserveerd voor jonge kinderen met hun ouders of grootouders aan de ene kant en aan de andere kant zaten veel bewoners van 't Roer, waar Jan een bijzondere band mee opgebouwd heeft. Mooi was dat! Aansluitend trokken we over het bruggetje naar Kerkenheem waar nagepraat, een sapje gedronken kon worden en er ook nog wat lekkers was.

alice henkel

